

Arrest

**nr. 342 037 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 2 september 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 3 september 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 december 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 7 maart 2024.

1.3. Op 18 oktober 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 22 oktober 2024 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) 1989 in de plaats Cadale, in de regio Middle Shabelle in Somalië en Cadale is eveneens de enige plaats waar u in uw leven heeft gewoond tot aan uw vertrek in februari 2021. U bent van Somali etnische afkomst en u behoort tot de clan Dir, subclan Ahmed Farah. U komt uit een gezin met 5 kinderen, waarvan u de op één na jongste bent. U bent gescheiden en u heeft drie kinderen die bij uw moeder in Cadale verblijven. Om voor uzelf, uw kinderen en uw ouders te kunnen voorzien, werkte u vanaf jongs af aan –net zoals uw vader dat altijd gedaan had- als visser.

Op 10 januari 2021 zijn u en uw vader getuige van een moord. Het slachtoffer is een broer van een plaatselijke commandant van de subclan Abdallah Arone en de dader is een lid van de Celi Omer clan en tevens een AlShabaab lid. Andere mensen op straat zien dat u en uw vader getuige zijn van het gebeurde en u wordt daardoor kort na de moord door de lokale orderdiensten opgehaald voor ondervraging. Diezelfde avond wordt uw ouderlijk huis in brand gestoken en u verblijft voor uw veiligheid voor de nacht in het huis van een overheidsfunctionaris. U besluit echter direct uw dorp te verlaten en in de vroege ochtend van 11 januari 2021 verlaat u dan ook uw dorp. U reist naar een dichtbij gelegen kustplaats, waar een vissersboot geregeld door een familielid op u wacht en u vaart naar de hoofdstad Mogadishu.

U duikt enige tijd onder in de hoofdstad, maar de vrouw bij wie u verblijft praat haar mond voorbij en verraadt zo waar u ondergedoken zit. U wordt dan opnieuw lastig gevallen door degene die de moord gepleegd zou hebben.

U besluit dan het land te verlaten en op 02 februari 2021 vliegt met uw eigen paspoort naar Turkije. In Turkije verblijft u enkele maanden bij een smokkelaar, daarna reist u te voet door naar Griekenland waar u opnieuw enkele maanden bij een smokkelaar verblijft. Dan neemt u een vliegtuig naar België, waar u op 02 september 2021 aankomt. Op 03 september 2021 dient u vervolgens een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een foto van een paspoort voor, als ook een attest van uw huisarts dr. F.(...) J.(...), waarin een litteken wordt beschreven welke volgens u door een mes veroorzaakt zou zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwetgeving werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u en uw advocate werden verstuurd op 27 september 2024. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie wordt getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

U verklaart op 11 januari 2021 uw dorp van herkomst en voorts op 02 februari 2021 uw land van herkomst Somalië te hebben verlaten uit vrees voor vervolging omdat u getuige zou zijn geweest van een moord gepleegd door een lid van Al-Shabaab. Bij een eventuele terugkeer naar Somalië vreest u dan ook er vervolg te worden door datzelfde Al-Shabaab lid, als ook zijn clan.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet

worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang én tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO, p.5-6, p.41-43), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Cadale, in de regio Middle Shabelle en daarmee eveneens niet aan uw recente herkomst uit Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u zichzelf voorgesteld heeft als een lokale visser afkomstig uit de plaats Cadale, waar u geboren zou zijn en altijd zou hebben gewoond tot aan uw vertrek op 11 januari 2021. U zou per toeval in de ochtend van 10 januari 2021 getuige zijn geweest van een vete tussen twee clans, een schietpartij welke een fatale afloop had. Omwille daarvan zou uw leven in gevaar zijn, want één van de betrokken mannen en dader van de moord zou een lid van Al-Shabaab zijn.

Allereerst verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u van geboorte tot aan uw vertrek op 02 februari 2021 in Cadale, Middle Shabelle zou hebben verbleven (Vragenlijst DVZ dd. 07.12.2021, vraag 10). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 07 maart 2024 verklaarde u dan weer dat u uw dorp van herkomst zou hebben verlaten in de vroege ochtend van 11 januari 2021 en dat u enkele weken in Mogadishu zou hebben ondergedoken gezeten alvorens op 02 februari 2021 het vliegtuig naar Turkije te hebben genomen (NPO, p.22, p.18-19). Echter, en zoals infra uiteengezet zal worden, overtuigen uw verklaringen over uw verblijf in Cadale, Middle Shabelle het Commissariaat-generaal geheel niet.

Zo heeft u ten eerste een zeer gebrekkige, weinig doorleefde en eerder ingestudeerde kennis van de regio en de plaatsen die dichtbij Cadale te vinden zijn. Cadale, ookwel Adale geschreven daar de letter "C" niet wordt uitgesproken in de Somalische taal, is zowel een district als een middelgrote plaats in de Somalische regio Middle Shabelle en ligt direct aan de kust. Het is een belangrijke handelsstadje (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). U verklaart in Cadale te zijn geboren en er tot aan uw vertrek te hebben gewoond (NPO, p.21). Op datum van vertrek was u naar zeggen 31-32 jaar oud, u bent immers geboren in januari 1989 of 1990 en u zou in februari 2021 Cadale hebben verlaten. Van een volwassen man die beweert altijd in hetzelfde dorp te hebben gewoond, mag worden aangenomen dat hij een accurate en parate kennis heeft van de plaatsen in de directe omgeving van zijn plaats van herkomst. Des te meer omdat hij, zoals naar voren komt uit uw eigen verklaringen, in de omgeving van Cadale "overall zou zijn geweest" (NPO, p.22).

U blijkt echter een allesbehalve accurate kennis te hebben van Cadale en de dorpen in de directe omgeving, hetgeen uw beweerde herkomst uit Cadale op losse schroeven zet. Zo verklaart u "alle dorpen uit het noorden te kennen en ze genoemd te hebben" (NPO, p.31). U noemde zo Simo Biyo Maco, Wargaadhi en Sarta Magad (NPO, p.30) als plaatsen die volgens u ten noorden én aan de kust zouden liggen (NPO, p.30). Van de door u genoemde plaatsen werd enkel Wargaadhi terug gevonden, maar deze blijkt allesbehalve aan de kust te liggen (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Jamal, het eerste dorp ten noorden van Cadale wanneer men via de kust naar het noorden reist noemt u, ondanks uw felle reactie tijdens het persoonlijk onderhoud, echter niet. U zegt de plaats wel te kennen nadat de protection officer Jamal noemt, maar wanneer eveneens de tolk aangeeft dat u de plaatsnaam niet zélf heeft genoemd, noemt u opeens at random een andere plaatsnaam, te weten Kogar (NPO, p.33).

De protection officer vraagt u vervolgens naar de plaats Bur Dhagaxie, welke op slechts 5 kilometer ten zuiden van Cadale aan de kust te vinden is (zie landkaart OCHA, blauwe map, administratief dossier). U vermijdt echter te antwoorden op deze vraag door de naam te corrigeren naar Burdhere en te zeggen dat Burdhere ten westen van Cadale ligt. Burdhere is inderdaad ten westen van Cadale te vinden, maar het feit dat u de vraag probeert te ontwijken én daarmee te kennen geeft dat u een plaats die heel dichtbij Cadale ligt u niets zegt, komt de geloofwaardigheid van een beweerde doorleefde kennis van de regio niet ten goede.

Dat u de twee plaatsen die het dichtste bij Cadale liggen, te weten in het noorden Jamal en in het zuiden Bur Dhagaxie, niet kent ondermijnt uw effectieve herkomst uit Cadale. Het zijn echter niet de enige hiaten in uw geografische kennis.

U zegt zo dat u de dichtstbijzijnde visfabriek, die te vinden zou zijn in Miraley, kent en dat u deze kan omschrijven (NPO, p.30-31). U verklaart ook dat Miraley, en dus ook de visfabriek waar vissers zoals u vroeger hun vis naar toe brachten, "op 20 kilometer van Cadale" zou liggen (NPO, p.32). De werkelijke afstand naar Miraely is echter bijna het dubbele, zoals blijkt uit de COI. Bovendien reist men, wanneer de reis te voet of met een auto wordt afgelegd, via de plaats Dher Madow (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Dher Madow zegt u echter dan weer helemaal niets en u insinueert zelfs dat de protection officer de naam verkeerd zou uitspreken (NPO, p.33). Gezien de protection officer de genoemde plaatsnamen op een blad papier aan de tolk had gegeven (welke werd toegevoegd aan de notities in het administratieve dossier), is een "slechte uitspraak" geen mogelijke verschoningsgrond voor uw gebrekkige geografische kennis.

U noemt weliswaar correct dat de plaatsen Kogar, Burdhere en -na enige aarzeling- ook dat Xaaji Cali "ten westen" van Cadale liggen. Heel zeker bent u echter niet van uw eigen kennis, daar u als volgt antwoordt: "Nee, dat is niet bij ons. Wacht, jawel. Xaaji Cali, Kogar, Burdhere, dat is allemaal in die richting." (NPO, p.33). Ook Ceel Gub zou volgens u "in het westen liggen" (NPO, p.33).

De genoemde plaatsen liggen effectief allemaal ten westen van Cadale, maar het CGVS merkt hier op dat ten oosten enkel de Indische Oceaan te vinden is. Cadale is immers een kustplaats. De kustplaatsen welke het meest dichtbij en direct ten noorden en ten zuiden van Cadale liggen, kent u frappant genoeg niet (zie supra). Bovendien is de afstand tussen de plaatsen welke volgens u allemaal "in die richting" zouden liggen, te weten Xaaji Cali, Burdhere en Ceel Gub, onderling bijna 30 kilometer. Daar bovenop komt dat Ceel Gub ten noorden van Cadale ligt en niet ten westen, en de plaatsen liggen ook niet precies allemaal in die richting" (NPO, p.33). Ze liggen parallel aan Cadale op één lijn van noord naar west, zij het ten noorden (Ceel Gub), ten noordwesten (Xaaji Cali) en ten westen (Burdhere) van Cadale (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

U noemt zo ook de plaats Booco, waarvan u met de boot vertrokken zou zijn onderweg naar Mogadishu. U verklaart "Je hebt eerst Booco dan Miraley en dan Ceel Bashaq.". Booco zou bovendien volgens u op slechts 14-15 kilometer ten zuiden van Cadale aan de kust te vinden zijn (NPO, p.30). Booco werd echter op meer dan 280km ten noordwesten van Cadale gevonden, in het binnenland van de regio Hiran (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Er zijn weliswaar nog twee andere plaatsen genaamd Booco terug te vinden in Somalië, maar deze liggen nóg verder van Cadale verwijderd (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier) en geen enkele plaats ligt aan de kust.

Gezien de hiaten en fouten in uw kennis van de directe regio van Cadale zo flagrant zijn, komt dat wat u dan wél juist weet te zeggen eerder als ingestudeerd dan als werkelijk doorleefd over. Dit gegeven ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Cadale nog verder.

Niet enkel uw gebrekkelijke kennis van de regio roept grote vraagtekens op bij uw daadwerkelijke afkomst uit de plaats Cadale aan de Somalische kust. Ook over de machthebbers en strijdende groepen ter plaatse kan u weinig correct vertellen.

U verklaart zo dat vóórdat Al-Shabaab aan de macht kwam, de clans er waren en dat de lokaal aanwezige clans voornamelijk vochten om toegang tot de grasvelden in Cadale (NPO, p.34). Deze verklaring is tekenend voor uw niet geloofwaardige herkomst uit de stad. Cadale is namelijk een stad gelegen aan de kust en de beelden die het CGVS ervan terugvond zijn allesbehalve "heel veel grasvelden" (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). Wanneer de protection officer u dan verbaasd vraagt of er grasvelden in Cadale zijn, corrigeert u zichzelf en antwoordt u opeens dat er in Cadale überhaupt niet werd gevochten (NPO, p.35).

In 2009 zou dan Al-Shabaab aan de macht zijn gekomen in Cadale, "net zoals in heel Somalië Al-Shabaab tegelijkertijd aan de macht kwam" en Al-Shabaab zou er zijn geweest tot in 2015 (NPO, p.34). Vervolgens zou de Somalische overheid in 2015 in Cadale de macht hebben overgenomen (NPO, p.34).

Het waren echter óók de soldaten van AMISOM die Cadale veroverd hebben op Al-Shabaab en dit vond plaats op "01 oktober 2014 (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier). En alhoewel u beweert destijds in Cadale aanwezig te zijn geweest en de COI spreekt van "een warm onthaal door de lokale bevolking" bij de inname van de stad, zegt AMISOM u niet zo veel. U weet dan wel dat er AMISOM soldaten zijn, maar volgens u waren dat gewoon "AMISOM soldaten" en het is u niet gekend van welke nationaliteit zij waren. U antwoordde namelijk tot tweemaal toe "AMISOM, AMISOM, ze zijn Afrikanen" (NPO, p.39). Nochtans waren het voornamelijk Burundezen in de regio waarvan u beweert vandaan te komen (COI, blauwe map, administratief dossier).

Voortgaande op dit onderwerp vraagt de protection officer u naar de incidenten met Al-Shabaab die hebben plaatsgevonden in en rond Cadale in de periode 2015 -2021, te weten gedurende de laatste 5 jaren voor uw

beweerde vertrek uit uw zogenaamde geboorteplaats. U beweert vervolgens dat er één landmijn zou zijn ontploft en dat er een auto in brand zou zijn gestoken. De in brand gestoken auto zou bovendien zelfs in 2012 of 2013 zijn geweest (NPO, p.35). U verklaart dat er verder geen problemen meer met of door Al-Shabaab zijn geweest (NPO, p.35).

Nochtans zijn er volgens de ACLED data waarover het CGVS beschikt en welke werden toegevoegd aan de COI in het administratieve dossier, in die periode meerdere incidenten gebeurd waarin Al-Shabaab een rol speelde.

Zo stolen Al-Shabaab leden op 06 januari 2020 in Cadale 200-300 geiten en kamelen van de lokale bevolking. U beweert echter dat er die dag niets is gebeurd en dat alles “rustig en goed” was (NPO, p.37), hetgeen uw daadwerkelijke aanwezigheid in Cadale volledig op losse schroeven zet.

Op 19 september 2020 hebben de veiligheidstroepen van de Somalische overheid een grootschalige actie in Cadale uitgevoerd, waarbij 40 mannen gearresteerd werden omdat zij verdacht werden van lidmaatschap van Al-Shabaab. De protection officer confronteerde u op het einde van het onderhoud met deze gebeurtenis, waarop u simpelweg antwoordde dat het niet gebeurd is (NPO, p.41). Een verklaring waarom u dat niet zou weten, geeft u echter niet.

Eind oktober 2020 schoot Al-Shabaab in het nabij gelegen dorp Jamal twee burgers dood. Dit omdat zij ‘Qat’ aan het vervoeren waren en Al-Shabaab in de door hen gecontroleerde gebieden de verkoop van ‘Qat’ had verboden. Drie andere burgers raakten bij het incident gewond. Mocht u werkelijk in Cadale hebben gewoond op dat moment, dan zou u, tenminste van dit incident in het nabij gelegen buurdorp moeten hebben gehoord. Ook een jaar eerder gebeurde er van alles rond Al-Shabaab in Cadale, maar hier kent u zelfs niet de lokale actoren. De uit lokale clans samengevoegde groep vrijwillige strijders die optreden tegen Al-Shabaab en die de Macawisley worden genoemd, zegt u niets en u beweert zelfs dat zij in Cadale niet zouden hebben gevochten (NPO, p.43). Nochtans hebben de Macawisley in juli en november 2019 Al-Shabaab militanten aangevallen in Cadale, wat resulteerde in meerdere doden. Zou u daadwerkelijk afkomstig zijn van Cadale, dan zou u zich dit toch moeten herinneren.

Maar wat uw herkomst uit Cadale volledig ondermijnt is dat u niet eens weet dat Al-Shabaab uw eigen clan en beroepsgroep heeft aangevallen in april 2019. Toen kaapte Al-Shabaab namelijk 4 vissersboten (zie ACLED data, COI, Blauwe map, administratief dossier). De protection officer confronteerde u hiermee en dan kwam u, en dit niet voor het eerst tijdens het persoonlijk onderhoud, met een antwoord dat Al-Shabaab zelfs verdedigt. U zei namelijk dat “er zijn geen vissersboten gekidnapt door AS! Het kan zijn dat één iemand in de buurt van hem een boot huurt en daar gebruikt van maakt, maar het bestaat niet dat ze boten kaapten.” (NPO, p.42). De Commissaris-generaal is van mening dat mocht u daadwerkelijk een visser zijn geweest afkomstig uit Cadale, dat u ook dit toch tenminste had moeten weten.

Gezien uw gebrekkige geografische kennis, uw zeer beperkte kennis van de machthebbers en uw volledige onwetenschap van zeer kenmerkende gebeurtenissen in de maanden vlak voor uw beweerde vertrek uit Cadale, acht het Commissariaat-generaal het niet geloofwaardig dat u op 11 januari 2021 uw verklaarde geboorteplaats Cadale in Middle Shabelle heeft verlaten. Dit betekent dat u geen zicht geeft op waar u dan wél was binnen of buiten Somalië, noch op uw reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst. Derhalve dient te worden besloten dat uw aangehaalde asielmotieven, die zich op 10 januari 2021 in Cadale zouden hebben voorgedaan en welke de directe aanleiding zouden vormen voor uw vertrek uit Somalië, niet door u aangetoond worden.

Omdat u geen zicht geeft op waar u precies dan wel in Somalië heeft verbleven, noch wanneer u Somalië effectief heeft verlaten, geeft u ook geen zicht op de wérkelijke redenen waarom u uw land van herkomst heeft verlaten noch op wat uw werkelijke vrees is bij een terugkeer naar Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u voor het CGVS niet aannemelijk gemaakt recentelijk afkomstig te zijn uit Cadale, in het district Cadale, gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Cadale heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze plaats vlak voor uw beweerde vertrek hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of

Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië noch over wanneer u dan zou zijn vertrokken.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 07.03.2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (NPO, p.43-44).

Het volstaat niet om door middel van een, -bovendien slecht leesbare- foto van een paspoort louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit. U werd er tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd eveneens benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot bij aanvang het persoonlijk onderhoud beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U gaf steeds aan dit te begrijpen door instemmend te knikken en te zeggen dat u er vandaan komt (NPO, p.5-6).

Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u bovendien geconfronteerd door de protection officer met uw gebrekkige geografische kennis, als ook met uw gehele onwetendheid over de vele geweldsincidenten die zich in en rond Cadale hebben afgespeeld. U bleef echter tijdens deze volharden in uw verklaringen (NPO, p.42-43).

Uit supra uiteengezette vaststellingen blijkt dan ook dat u niet de waarheid heeft verteld over wanneer u uw regio in uw land van herkomst heeft verlaten noch waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

U geeft tot slot effectief blijk van een uitgebreide kennis van de kreeftenvangst of visvangst in het algemeen, maar kennis van het vissen op kreeften is geen afdoende bewijs, noch een concrete indicatie dat u afkomstig

bent uit Cadale. In tegendeel, uit de COI blijkt dat over de gehele Somalische kustlijn, maar ook in andere Oost-Afrikaanse landen (zoals bijvoorbeeld Djibouti) gevist wordt naar kreeften (zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het door u voorgelegde, slecht leesbare, foto van een paspoort bewijst eveneens niet dat u op 11 januari 2021 ben vertrokken uit Cadale en dat u altijd in Cadale tot die bewuste dag heeft gewoond.

Het voorgelegde attest van uw huisarts met daarop een beschrijving van een litteken kan bovenstaande conclusies van het Commissariaat-generaal eveneens niet wijzigen.

Uw advocaat bezorgde het CGVS op 10 oktober 2024 – als reactie op de aan u verzonden notities van het persoonlijk onderhoud – een bericht op uw vraag om aan te geven dat u één opmerking wilde formuleren over de inhoud van de notities (zie groene map in administratief dossier). Het gaat over de titel van één van de personen die u vermeldde tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS, maar deze opmerking is niet van die aard dat het bovenstaande pertinente opmerkingen weet om te buigen.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker meent voorts dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan zijn verzoekschrift maar verwijst wel naar volgende weblinks:

- EASO “Country of Origin Information Report Somalia Security situation” van december 2017;

- Ministerie van Buitenlandse Zaken “Country of Origin Information Report on South and Central Somalia” van maart 2019;
- UK Home Office “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central)”;
- Assets publishing “Security and humanitarian situation” van november 2020;
- Amnesty International “Somalia – 2019”;
- HRW “World Report 2020 – Somalia” van 14 januari 2020;
- USDOS “Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia” van 11 maart 2020;
- UN Security Council “Situation in Somalia, Report of the Secretary-General” van 13 augustus 2020;
- Radio France international “Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel” van 1 februari 2021;
- GardaWorld “Somalia: IED blast reported in Mogadishu’s Abdi Aziz district” van 28 november 2020;
- Garda World “Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu” 28 november 2020;
- Critical Threats “Gulf of Aden Security Review” van 20 november 2020;
- Al Arabiya “Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police” 17 november 2020;
- VoAfrique “Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio”, 09 september 2020;
- Al-Jazeera “Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia” 11 september 2020;
- BBC “Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel” van 17 augustus 2020;
- AfricaNews “Somalie: 2 morts dans un attentat” van 3 augustus 2020;
- Crisis Group “Tracking Conflict Worldwide” van juli 2020;
- Libération “Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle” van 29 december 2019;
- UK Home Office “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation” van november 2020;
- REUTERS “Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says” van 31 oktober 2022;
- North Africa Post “Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor’s office” 23 januari 2023;
- REUTERS “Somalia’s al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven” 20 januari 2023;
- OCHA “Somalia: The Cost of Inaction” juli 2022.

3.2.2. Op 30 oktober 2025 dient de commissaris-generaal een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- EUAA “Country Guidance: Somalia” van oktober 2025;
- EUAA “Country of Origin Information Report: Security Situation” van mei 2025;
- EUAA “Country of Origin Information Query: Somalia: Major political, security and humanitarian developments” van 13 augustus 2025;
- COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie” van 25 maart 2025 (update);
- UNHCR “International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia” van september 2022.

3.2.3. Ter terechtzitting d.d. 5 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin hij verwijst naar volgende (pers)artikels en er de weblinks van vermeldt:

- “Growing Security Crisis in Somalia: Mogadishu at Risk Al-Shabaab’s Rapid Advance in Middle and Lower Shabelle” van 26 maart 2025;
- “React, rinse, repeat: How Europe can help break Somalia’s cycle of conflict” van 2 mei 2025;
- “Security Council Report April 2025 Monthly Forecast” van 31 maart 2025;
- “Fears mount over resurgence of Al-Shabaab jihadists in Somalia” van 27 maart 2025;
- “Fall of Mogadishu ‘real possibility’ as militants encroach on its limits” van 16 maart 2025;
- “Between Islamic State and Al-Shabaab: An Embattled Mogadishu?” van 2 april 2025;
- “Contradictions in Mogadishu: Security Warnings Versus Government Denials” van 7 maart 2025;
- “Puntland warns Mogadishu faces security threatslike Afghanistan” van 15 maart 2025;
- “African leaders call for more peacekeepers for Somalia to defend against al-Qaidalinked al-Shabab” van 25 april 2025;
- “ACLED Says Al-Shabaab Has Increased Monthly Attacks in Somalia by 50% in 2025” van 3 april 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006,

nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

Inzake de aangevoerde schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 wordt opgemerkt dat een eenvoudige lezing van het voorgelegde administratief dossier leert dat verzoeker tijdens het gehoor door de protection officer werd geconfronteerd met onduidelijkheden en onaannemelijkheden in zijn relaas en dat hem de mogelijkheid werd geboden om, na het gehoor, nog bijkomende opmerkingen over te maken. Er kan dan ook niet worden geoordeeld dat de commissaris-generaal de bepalingen van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schond. Nu verzoeker zich in het kader van zijn beroep bij de Raad, die met volheid van rechtsmacht oordeelt, ook nog eens heeft kunnen verweren tegen de kwestieuze

onaannemelijkheden, blijkt bovendien niet dat hij nog een belang heeft bij het aanvoeren van een schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 (cf. RvS 23 januari 2014, nr. 226.192).

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, dient erop gewezen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met zijn laaggeschoold profiel bij het stellen van vragen en de beoordeling van zijn antwoorden. Zijn laaggeschoold profiel heeft volgens verzoeker geleid tot de tekortkomingen en fouten.

De Raad wijst er in dit verband op dat een beperkte scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoeker toont niet aan dat hij niet over de verstandelijke vermogens zou beschikken om vragen te beantwoorden aangaande de feiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker mocht derhalve worden verwacht dat hij consistente, samenhangende en geloofwaardige verklaringen aflegde over de kernaspecten van zijn asielrelaas.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt verzoeker niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op het voorgaande, kon de commissaris-generaal op goede gronden vaststellen dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.5. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.5.1. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien hij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van zijn land een gegronde vrees voor vervolging te hebben, noch een reëel risico te lopen zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van verzoeker steunt op volgende motieven:

(i) de bewijslast met betrekking tot de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker. Hoewel het CGVS instaat voor het verzamelen en analyseren van algemene informatie over de situatie in het land van herkomst, rust op verzoeker de verplichting zijn persoonlijke omstandigheden op afdoende wijze uiteen te zetten en te staven. Uit het geheel van de afgelegde verklaringen blijkt dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen omtrent zijn recente verblijf in Cadale, regio Middle Shabelle, en evenmin aan zijn recente herkomst uit Somalië, nu:

(a) verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij tot aan zijn vertrek op 2 februari 2021 in Cadale verbleef, maar tijdens het gehoor bij het CGVS stelde hij dat hij zijn dorp reeds op 11 januari 2021 had verlaten en zich nadien enkele weken in Mogadishu schuilhield om daarna op 2 februari 2021 naar het buitenland te vertrekken;

(b) verzoeker die geboren is in Cadale en er altijd is blijven wonen, een zeer gebrekkige, weinig doorleefde en eerder ingestudeerde geografische kennis heeft van de regio en de plaatsen in de directe omgeving van Cadale;

(c) verzoeker inzake de machthebbers en de strijdende groepen ter plaatse, weinig correcte inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker verklaarde dat de lokale clans vochten om toegang tot grasvelden in Cadale, hetgeen niet overeenkomt met de beschikbare landeninformatie. Verder zegt de term AMISOM hem niet veel, hij weet enkel dat er AMISOM-soldaten waren, en wat betreft de verklaringen inzake incidenten met Al-Shabaab in en rond Cadale in de periode van vijf jaar voorafgaand aan zijn beweerde vertrek, wordt geconcludeerd dat deze niet overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie. De uit lokale clans samengevoegde groep vrijwillige strijders die optreden tegen Al-Shabaab en die de Macawisley worden genoemd, zegt verzoeker ook niets. Bovendien weet verzoeker (als visser) niet dat Al-Shabaab verzoekers eigen clan en beroepsgroep heeft aangevallen in april 2019 waarbij er 4 vissersboten werden geïkapt;

(ii) gelet op de ongeloofwaardigheid van de recente herkomst van verzoeker uit Cadale in Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Door bewust de ware toedracht inzake waar hij voor zijn aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke reden hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft, te verzwijgen, maakt hij bijgevolg niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt;

(iii) de uitgebreide kennis van de kreeftenvangst of visvangst in het algemeen geen afdoende bewijs, noch een concrete indicatie is dat hij afkomstig is uit Cadale;

(iv) verzoekers neergelegde documenten niet van die aard zijn dat het bovenstaande pertinente opmerkingen kan doen ombuigen.

3.3.5.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Verzoeker vreest vervolging door Al-Shabaab en door de clan van een Al-Shabaab-lid, omdat hij getuige zou zijn geweest van een door dat lid gepleegde moord. Hij stelt dat hij om die reden zijn dorp van herkomst op 11 januari 2021 en vervolgens Somalië op 2 februari 2021 heeft verlaten en bij terugkeer een reëel risico op vervolging loopt.

3.3.6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.6.3. Vooreerst stelt verweerder in de bestreden beslissing dat verzoeker een gebrekkige, weinig doorleefde en ingestudeerd overkomende kennis heeft van de regio en de plaatsen in de nabijheid van Cadale, een district en middelgrote kustplaats in de regio Middle Shabelle. Verweerder meent dat van een volwassen man, die aangeeft zijn gehele leven in dezelfde plaats te hebben gewoond en bovendien verklaart in de omgeving van Cadale overal te zijn geweest, mag worden verwacht dat hij beschikt over een accurate en paraat aanwezige kennis van de directe omgeving.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij tijdens de ondervragingen werd geconfronteerd met intense stress en een aanzienlijke emotionele belasting, hetgeen zijn vermogen om accuraat te antwoorden op geografische vragen, heeft aangetast. Hij stelt bovendien te lijden aan een posttraumatische stressstoornis ten gevolge van eerder doorgemaakte gewelddadige gebeurtenissen, wat volgens hem een relevant element vormt bij de beoordeling van zijn concentratievermogen.

De Raad wijst erop dat stress en spanning tijdens interviews eigen zijn aan elke verzoeker, net zoals elk verzoek om internationale bescherming noodzakelijkerwijs gepaard gaat met een zekere mate van stress. Verzoeker toont echter niet aan dat zijn geheugen zou zijn aangetast of dat hij geen accurate informatie kan geven over eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn directe leefomgeving en de regio waarin hij beweert te hebben gewoond. Van verzoeker die hij heel zijn leven in Cadale heeft doorgebracht kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van minstens kernpunten inzake zijn leefomgeving, quod non in casu.

Wat betreft verzoekers betoog inzake een posttraumatische stressstoornis door zaken die in het verleden zijn gebeurd, stelt de Raad vooreerst dat verzoeker geen medische attesten voorlegt waaruit zou blijken dat hij ten tijde van de interviews niet in staat was om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker uitgebreid en gedetailleerd kon antwoorden op diverse andere elementen van zijn relaas, hetgeen niet strookt met de stelling dat zijn concentratievermogen dermate aangetast was dat dit zijn verklaringsvermogen wezenlijk zou hebben ondermijnd. Bijgevolg kan dit betoog geen afbreuk doen aan de vastgestelde incoherenties en is het onvoldoende om de geloofwaardigheidsbeoordeling zoals uiteengezet in de bestreden beslissing te weerleggen.

Het betoog van verzoeker dat zijn dagdagelijkse leven zich beperkte tot onmiddellijke overlevingsplekken, met name zijn woning en de plaats waar hij ging vissen, waardoor hij naar eigen zeggen geen details kon verstrekken, kan niet worden gevolgd. Ook indien wordt aangenomen dat verzoekers dagelijkse activiteiten zich voornamelijk afspeelden in en rond zijn woning en de plaats waar hij ging vissen, doet dit geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker, gelet op zijn verklaarde leeftijd en langdurig verblijf in Cadale, beschikt over een minimale en accurate kennis van de directe omgeving, waaronder nabijgelegen dorpen. Dat verzoeker hieromtrent geen concrete of consistente verklaringen kan afleggen, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst. Zijn lage scholingsraad kan evenmin het ontbreken van elementaire kennis over zijn directe leefomgeving verantwoorden. Ongeacht het opleidingsniveau mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij vertrouwd is met de meest nabije geografische referentiepunten.

Verzoeker stelt voorts dat, zelfs indien een verzoeker de regio niet goed zou kennen, de redenen van vervolging niet automatisch ongeldig zijn. Verzoeker hekelt dat het CGVS suggereert dat geografische details bij de beoordeling van de geloofwaardigheid belangrijker zijn dan gegronde redenen van legitieme angst.

De Raad benadrukt in dit verband dat de beoordeling van verzoekers herkomst en leefomgeving een essentieel onderdeel vormt van het globale geloofwaardigheidsonderzoek. Indien reeds fundamentele twijfel bestaat over deze elementen, kan dit de geloofwaardigheid van het relaas in zijn geheel aantasten. Het CGVS kan dan ook niet worden verweten geografische kennis zwaar te laten doorwegen nu beide onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Verweerder heeft, in tegenstelling tot de stelling van verzoeker, een beslissing genomen die zowel afdoende gemotiveerd als voldoende onderbouwd is, en gebaseerd op concrete elementen uit het dossier. Ten overvloede kan hieraan worden toegevoegd dat verzoeker door de protection officer werd geconfronteerd met zijn gebrekkige geografische kennis, waarbij verzoeker geen blijk gaf van enige moeilijkheden inzake het kunnen afleggen van het gehoor, maar echter bleef volharden in zijn verklaringen en de lacunes in zijn kennis louter ontkende (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) p. 41-43).

In zoverre verzoeker meent dat er begripsproblemen zijn vastgesteld in de vertaling, vooral indien er sprake is van dialecten, regionale termen of wanneer er variatie is in uitspraak en verzoeker moeilijkheden heeft ondervonden met tolken, wat de tegenstrijdigheden zou verklaren, benadrukt de Raad vooreerst dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet preciseert om welke begripsproblemen het gaat.

Verder stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht het volgende wordt overwogen: "(...) *u insinueert zelfs dat de protection officer de naam verkeerd zou uitspreken (NPO, p.33). Gezien de protection officer de genoemde plaatsnamen op een blad papier aan de tolk had gegeven (welke werd toegevoegd aan de notities in het administratieve dossier), is een "slechte uitspraak" geen mogelijke verschoningsgrond voor uw gebrekkige geografische kennis.*" Door louter opnieuw te herhalen dat er een variatie is in uitspraak en dat er problemen zijn geweest met tolken, doet verzoeker geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

Daarnaast blijkt dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft aangegeven dat hij tijdens zijn interview bij de DVZ moeite had met het begrijpen van de tolk, maar verklaarde dat hij alle redenen voor zijn vertrek uit Somalië had kunnen aangeven (NPO, p. 6-7). De Raad merkt verder op dat

verzoekers verklaringen bij de DVZ in het Somalisch aan hem werden voorgelezen en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend, waardoor hij zich akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan (administratief dossier, vragenlijst DVZ d.d. 7 december 2021, p. 2).

Tijdens het interview bij het CGVS werd verzoeker gevraagd of hij iets wilde toevoegen of wijzigen ten opzichte van zijn verklaringen op de DVZ, hetgeen hij niet heeft gedaan (NPO, p. 6-7). Zowel bij aanvang als gedurende het persoonlijk onderhoud is hem herhaaldelijk gevraagd of hij de tolk bij het CGVS goed verstond, wat hij telkens bevestigde (NPO, p. 3, 6 en 45). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de taak van de tolk bovendien strikt omschreven is in een deontologische code die door de tolken voor akkoord moet worden ondertekend. De tolken hebben er aldus geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van verzoekers niet of niet correct weer te geven.

Bijgevolg sluit de Raad zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal: *“Gezien uw gebrekkige geografische kennis, uw zeer beperkte kennis van de machthebbers en uw volledige onwetenschap van zeer kenmerkende gebeurtenissen in de maanden vlak voor uw beweerde vertrek uit Cadale, acht het Commissariaat-generaal het niet geloofwaardig dat u op 11 januari 2021 uw verklaarde geboorteplaats Cadale in Middle Shabelle heeft verlaten. Dit betekent dat u geen zicht geeft op waar u dan wél was binnen of buiten Somalië, noch op uw reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst. Derhalve dient te worden besloten dat uw aangehaalde asielmotieven, die zich op 10 januari 2021 in Cadale zouden hebben voorgedaan en welke de directe aanleiding zouden vormen voor uw vertrek uit Somalië, niet door u aangetoond worden.*

Omdat u geen zicht geeft op waar u precies dan wel in Somalië heeft verbleven, noch wanneer u Somalië effectief heeft verlaten, geeft u ook geen zicht op de werkelijke redenen waarom u uw land van herkomst heeft verlaten noch op wat uw werkelijke vrees is bij een terugkeer naar Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u voor het CGVS niet aannemelijk gemaakt recentelijk afkomstig te zijn uit Cadale, in het district Cadale, gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Somalië, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Cadale heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze plaats vlak voor uw beweerde vertrek hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

3.3.6.4. Wat betreft de verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken.

Wat nog het betoog van verzoeker betreft dat verweerder slechts een gedeeltelijke analyse heeft gemaakt en de meest nadelige interpretatie gebruikt, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker niet in concreto aantoonde welke elementen volgens hem voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verweerder tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Voorts blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Somalisch en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem geciteerde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

3.3.6.5. Verzoeker stelt aangaande zijn voorgelegde documenten dat het ontbreken van tastbare bewijzen met meer flexibiliteit in het voordeel van de verzoeker zou moeten worden geïnterpreteerd, gezien de bijzondere omstandigheden waarin verzoekers zich vaak bevinden. De beslissing van het CGVS om documenten zoals de foto van het paspoort (hetgeen zijn identiteit en nationaliteit aantoonde) en het medisch attest voor een litteken (hetgeen een bewijs is van het fysiek letsel) als onvoldoende te beschouwen, negeert

de kern van de situatie van een asielzoeker. Door een niveau van materiële bewijzen te eisen dat moeilijk toegankelijk is voor mensen in een situatie van grote kwetsbaarheid, stelt het CGVS volgens verzoeker een onevenredige eis die niet de werkelijkheid van gedwongen vlucht weerspiegelt.

De Raad erkent dat asielzoekers in bepaalde omstandigheden niet in staat zijn documenten mee te nemen bij hun vertrek. Dit ontslaat verzoeker evenwel niet van de verplichting om het ontbreken van enig document op concrete en aannemelijke wijze te verklaren. In casu blijft verzoeker steken in een algemene verwijzing naar een overhaaste vlucht, zonder nadere toelichting omtrent concrete elementen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming bij te brengen. Verweerder kon hieruit dan ook redelijkerwijze gevolgtrekkingen maken in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling.

De Raad benadrukt dat het opnieuw verwijzen naar reeds neergelegde en besproken stukken (een foto van een paspoort en een attest van zijn huisarts) en het volharden in hun bewijswaarde, zonder in concreto de motivering dienaangaande te weerleggen, allerminst een ernstig verweer is. De Raad meent voorts dat documenten dienen te worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker, waarvan de geloofwaardigheid een essentieel beoordelingscriterium vormt. In casu volstaan de neergelegde documenten, met name een foto van een paspoort en een attest van de huisarts, niet om de vastgestelde tekortkomingen en incoherenties in het relaas te ondervangen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de Raad niet twijfelt aan de bewijskracht van het voorgelegde medisch attest dat het bestaan van bepaalde fysieke letsels aantoonde. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor de oorzaak van de opgelopen verwondingen echter op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. Verder wordt in het medisch attest geen uitspraak gedaan over enige graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de medische vaststellingen, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds.

3.3.6.6. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd.

3.3.7.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet

bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit de stad Cadale, gelegen in het gelijknamige district in de regio Middle Shabelle, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpcedure zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar algemene landeninformatie in het verzoekschrift en de aanvullende nota is dan ook niet dienstig.

3.3.7.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET